

[Finansministeren.]

alles Vedkommende sker en Behandling efter ensartede Retningslinier.

Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen var betænkelig ved den Bestemmelse i Pkt. 4 under Stk. 1, hvor der tales om de Tjenestemænd, som har haft Samkvem med Medlemmer af Besættelsesmagten eller denne tilknyttede Organer i et Omfang, som laa uden for det nødvendige. Det ærede Medlem tilføjede, at han ønskede selve Bestemmelsen opretholdt, men han gav Udtryk for en vis Betænkelighed ved dens Formulering. Jeg har den Tro, at det for Dømstolens Vedkommende maa blive saaledes, at den administrerer disse Bestemmelser ud fra en rimelig Vurdering af det foreliggende Materiale. Det maa være en Selvfølge — det er vi i hvert Fald gaaet ud fra i Regeringen under de Drøftelser, vi har haft —, at Dømstolen vil formaa at skelne mellem væsentligt og uvæsentligt, mellem det, der er betydningsfuldt, og det, der er ligegyldigt, mellem Petisser og noget væsentligt. Jeg betragter det som en Selvfølgelighed, at dette ogsaa gør sig gældende for det Omraades Vedkommende, der er omtalt under Pkt. 4 i Stk. 1. Jeg regner det i øvrigt for en Selvfølge, at en saadan sund og rolig Vurdering af alle de Forhold, der falder ind under selve Bestemmelserne under Punkterne 1—4 i Stk. 1, vil finde Sted ved den Dømstol, der ned sættes. Jeg deler altsaa ikke den Betænkelighed, som maaske ellers kunde gøres gældende over for disse Formuleringer. Jeg erkender, de er noget vide, paa visse Punkter maaske ogsaa noget vage, men paa den anden Side tror jeg, det er nødvendigt, at der er et vist Spillerum, og det er altsaa i sidste Instans Dømstolen, der paa Grundlag af de her fastlagte Kriterier maa afgøre i de enkelte Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen var bange for, at Afgørelsen vilde trække for længe ud. Den samme Frygt har vi haft under Overvejelsen af Forslaget, og derfor er der i § 2, Stk. 3, indsat en Bestemmelse om Suppleanter for de faste Medlemmer af Tjenestemandsdømstolen, og skulde det vise sig, at Omfanget af Sager bliver saa stort, at det maa siges at være uoverkommeligt inden for en rimelig Tid for den normalt udnævnte Dømstol, vil jeg i hvert Tilfælde for mit Vedkommende i Regeringen søge Tilslutning til en Løsning, saaledes at Tjenestemandsdømstolen kan faa en talmæssig Udvidelse, eventuelt ved at Suppleanterne i saa Fald konstitueres som en sideordnet Dømstol; men om dette

Spørgsmaal kan jeg naturligvis kun sige, at dette er Hensigten i givet Fald, og at Regeringen maa være bestemmende, hvis en saadan Udvidelse af Dømstolen skal finde Sted.

Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen spurgte om Forstaaelsen af § 1, Stk. 2, idet han der navnlig tænkte paa Enker efter Tjenestemænd, som, hvis de ikke var afgaaet ved Døden forinden, vilde være faldet ind under de Bestemmelser, her er Tale om. I Henhold til Formuleringen falder disse Enker ikke ind herunder, men de kan i hvert Fald falde ind under de sædvanlige Bestemmelser i Tjenestemandslovens § 67. Jeg ved ikke, om man har nogen større Interesse i at lave en Slags Klapjagt paa Enker, der ikke selv har gjort noget ulovligt. Jeg vil mene, at man for disse Tings Vedkommende vil holde sig til Omraader, som er fuldkommen oplagte, og gaar ud fra, man vil gaa frem med den allerstørste Varsomhed paa dette Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Karl Olsen gjorde opmærksom paa, at det var svært at se Mulighed for Graduering af Straffene efter Punkterne 1—4 under § 1, Stk. 1. Jeg vil dog mene, at der spiller saa mange Forhold ind, selv om de Forudsætninger, der er nævnt i disse Punkter, er til Stede, at der vil være al Rimelighed for at have den Graduering af Straffebestemmelserne, som her forefindes. Der kan være Tale om underordnede Stillinger eller overordnede Stillinger for de Mennesker, som sættes under Anklage, og der kan være Tale om Omfanget af den Anklage, man retter imod dem. Jeg synes, der er Anledning til at tro, at Sagerne vil være saa graderede og nuancerede, at der nok skal blive Brug for de forskellige Muligheder, her findes omtalt.

Jeg har allerede svaret Hr. Søren P. Larsen paa Spørgsmaalet om Appelretten.

Det ærede Medlem Hr. Peder Clausagers Bemærkninger skal jeg ikke knytte nogen Kommentarer til ud over, at jeg naturligvis er enig med ham i, at Ordet „kan“ i Forbindelse med Strafudmaalingen skal forstaaes som *kan*, og saaledes staar der ogsaa i Formuleringen.

Det ærede Medlem Fru Alvida Larsen var tilfreds med forskellige Ting. Det ærede Medlem mente i det store og hele at være indforstaaet med Lovforslaget og fremsatte derefter en Række Bemærkninger mod enkelte Punkter. Jeg forstaaer, at det ærede Medlem først og fremmest var misfornøjet med, at denne Lovgivning laa under Finansministeriet og ikke under